

Blahopřání Romaně Habartové

Kolegyně Romana Habartová, rodným jménem Bartošíková, slaví letos šedesáté narozeniny. Této příležitosti využijme nejen k blahopřání, ale také k rekapitulaci její profesní kariéry a odborné práce, kterou už za sebou jubilantka má a která pokrývá mimořádně širokou škálu aktivit a témat.

Romana Habartová se narodila 21. července 1964 v Uherském Hradišti, rané dětství prožila ve Stonavě na Karvinsku, odkud se s rodiči vrátila do Polešovic. Absolvovala uherskohradištské gymnázium (1978–1982) a etnografii a folkloristiku na Filozofické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně (dnes Masarykova univerzita, 1982–1986). Vysokoškolské studium zakončila diplomovou prací *Rodinné a příbuzenské vztahy v obci Polešovice, okres Uherské Hradiště* (1986); na brněnské alma mater také získala doktorát (1991).

Krátce po absolutoriu začala pracovat ve Slováckém muzeu jako etnografka, resp. vedoucí etnografka (1984–2013), a tady za dobu svého působení realizovala řadu výstav, ať už jako autorka, nebo spoluautorka; autorsky se významně podílela na stálé expozici (*Slovácko*, 2013) a intenzivně publikovala (viz výběr prací v příloze). Hlavními odbornými tématy, kterým se věnuje ve svých publikačních i výstavních výstupech, jsou lidový oděv, jenž dokonale zná jak z muzejních sbírek, tak z recentních dokladů v terénu, a tradiční rukodělná výroba. Dlouhodobý projekt – výzkum výrobců krojových součástí – vyústil v řadu medailonů lidových výrobců v *Malovaném kraji*, soubornou výstavu *Krojové inspirace napříč regiony* a konečně i ve stejnojmennou publikaci. Věnuje se také obyčejové tradici, lidové výtvarné kultuře, folklornímu hnutí na Moravě, dětskému folkloru. Romana Habartová je členkou karpato-logické komise pro lidové obyčejy, redakční rady *Malovaného kraje* (obojí od 1984) a členkou Etnografické komise Asociace muzeí a galerií (od 2005), jejíž činnost ve funkci předsedkyně (2011–2018) dovedla na respektovanou úroveň. Její práce byla oceněna např. Cenou České národopisné společnosti za výstavu *Aj, to sú maléři od Boha samého* (2007), Cenou hejtmana Zlínského kraje (2012) či Cenou Města Kunovice (2013).

Během desetiletého angažmá na pozici vedoucí odboru kultury a památkové péče Krajského úřadu Zlínského kraje (2013–2023) prosadila Romana Habartová nejen zásadnější financování místní kultury, ale i řadu náročných projektů, mj. archeologický výzkum germánského pohřebiště v Roštění u Holešova, vybudování Památníku Velké Moravy ve Starém Městě, obnovu kroměřížských památek UNESCO (zámku a zahrady) či vyhořelého Libušína na radhošských Pustevnách anebo čtyři svazky edice *Zlínský kraj v lidové písni*. Z titulu pracovního zařazení na krajském úřadě pak byla členkou ministerských a celostátních orgánů, v jejichž gesci je péče o kulturu a lidovou kulturu speciálně, jako

Národní rada pro tradiční lidovou kulturu, Komise pro kulturu a památkovou péči Asociace krajů ČR, Ředitelská rada Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu, komise pro program Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností.

Celým životem jubilantky se také prolíná práce na poli folklórního hnutí – v souboru Kunovjan byla nejprve členkou taneční a pěvecké složky (1978–2001), později i uměleckou a organizační vedoucí (1991–2001). Řadu tanečních choreografií zpracovala pro další soubory nebo hodové chasy v regionu a navrhovala pro ně i krojové vybavení; spolupracovala na realizaci kompaktních disků folklórních interpretů; spoluzakládala *Mezinárodní dětský festival Kunovské léto* (1994), jehož je i ředitelkou; autorsky nebo v roli moderátorky se podílela na programech MFF Strážnice a Dětské Strážnice. Své zkušenosti pak mohla zúročit nejen jako pedagog tanečního oboru na Základní umělecké škole v Uherském Ostrohu, ale také v hodnotících komisích mezinárodních folklórních festivalů ve Strážnici a ve slovenské Východné, jako členka Sboru lektorů verbuňku (od 2006) či ve výboru České národní sekce CIOFF (od 2005, od 2020 viceprezidentka).

K množství profesních a zájmových aktivit dodejme to, co jubilantku i osobnostně významně dokresluje: spolu s manželem Liborem úspěšně vychovala tři dcery a našla si čas na realizování svých zálib – cestování, fotografování a módu.

Životním krédem Romany Habartové je zásada – nejen s plným nasazením pracovat na všech úkolech, které s sebou přináší pracovní zařazení, ale zdolávat i takové výzvy, které jiní vzdali.

Milá Romany, přeji Ti, abys ve zdraví mohla i nadále využívat všech svých znalostí a zkušeností a aby se Ti podařilo realizovat plány, které sis předsevzala.

Helena Beránková
Uherský Ostroh

Výběrová bibliografie Romany Habartové

Polešovice v tradicích a zvycích. In: Čoupek, Jiří (ed.): *Polešovice 1595–1995.*

400 let od povýšení na městečko. Polešovice: Historická společnost Starý Velehrad pro Obecní úřad v Polešovicích, 1995, s. 113–139.

Magické prvky v tanečním materiálu folklórního souboru. In: Tarcalová, Ludmila (ed.): *Magie a náboženství.* Uherské Hradiště: Slovácké muzeum, 1997, s. 203–219.

Hraní dětí na Uherskohradištsku. In: *Společensví dětí a kultura.* Strážnice: Ústav lidové kultury, 1997, s. 109–115.

Folklórní soubory, festivaly a muzeum. In: Krist, Jan (ed.): *Lidová kultura v kulturním vývoji České republiky (1918–1998).* Strážnice: Ústav lidové kultury, 1999, s. 61–63.

- Folklorní tradice nebo děti ulice? (Na příkladu malého města). In: Krist, Jan (ed.): *Folklor pro děti a děti pro folklor*. Strážnice: Ústav lidové kultury, 2000, s.111-120.
- Řezbářova osobnost – Učitelé a žáci. In: Pajer, Jiří: *Řezbář František Gajda*. Strážnice: František a Marie Gajdovi ve spolupráci s Občanským sdružením Kunovjan, 2006, s. 173-202.
- Lidoví malíři rodu Hánů z Blatnice pod Svatým Antonínkem. Aj, to sú maléri od Boha samého*. Uherské Hradiště: Slovácké muzeum, 2007.
- Jízda králů v Kunovicích*. Kunovice: Město Kunovice, 2008.
- František Kretz (1859-1929) – sběratel, národopisec, novinář*. Uherské Hradiště: Slovácké muzeum, 2009 (editorka).
- Na paletě krojů. Slovácké slavnosti vína a otevřených památek*. Uherské Hradiště: Nadace Děti – kultura – sport a Slovácké muzeum, 2010 (editorka).
- Slovácko očima František Horenského (1866-1933). František Horenský – učitel, publicista, fotograf*. Boršice: Obec Boršice, 2016 (editorka).
- Tradice a život v obci. In: Čoupek, Jiří (ed.): *Popovice. Slovácká obec v letech 1220-2020*. Popovice: Obec Popovice, 2020, s. 173-217.
- Krojové inspirace napříč regiony. Pocta rukodělným tvůrcům ze Slovácka, Valašska a Hané*. Kunovice: Občanské sdružení Kunovjan – Rýmařov: Městské muzeum Rýmařov, 2021.